

Eszetekbe juttatom az evangéliumot!

Sokan vetnek fel kérdéseket az evangélium egyik legmegdöbbentőbb, ugyanakkor leglényegesebb pontja körül. Jézus halála és feltámadása hívőt és hitetlent egyaránt felzaklat. Egyik hallgatónk néhány héttel ezelőtt egyenesen azt kérdezte: Vajon, mi szükség volt a test feltámadására, ha a test csupán jelmez?!?

Az hogy a test csupán jelmez ezt a Biblia sehol nem mondja, és sehol nem tanítja. A probléma ott van, hogy nagyon sokan összemoszák a keresztyén teológiát és a keresztyén filozófiát. Az egyik az Isten megismerésére törekszik, a másik megpróbál a bölcsélet eszközeivel logikai rendszert építeni az Isten köré. Mintha Istennek szüksége volna rá, hogy az emberi bölcsesség is igazolja őt. Isten azonban nem a bölcselkedést, hanem a hitet várja tőlünk. A test Isten által teremtett részünk. Nem csupán egy tok a lelkünknek. Még akkor sem, ha tudjuk, hogy ha ez a földi porsátorunk elbomol, épületünk van Istennél, nem kézzel csinált, hanem örökké való hajlék. A test feltámadása nem az ember igénye, hanem Isten kinyilatkoztatott igazsága. Jézus Krisztus testének feltámadása egyben bizonyíték. Bizonyíték arra nézve, hogy ígéretei igazak. Nem játszott kísértetet. Nem ijesztgette, vagy riogatta a tanítványait. Ő azt mondta: *„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz én bennem, ha meghal is él, s aki csak él és bennem hisz, soha meg nem hal.”* Ezt a csodálatos kijelentést igazolta Jézus, amikor tanítványai ott látták teljes valójában – tehát testében és lelkében is élő emberként.

Pál is érzi ennek a fontosságát és törekszik bele sulykolni korinthusi hallgatóiba három tény

– Ami Jézussal történt, az írások szerint történt

– Jézus feltámadása bizonyított tény, hiszen számos tanú egybehangzó állítása igazolja, hogy látták őt feltámadott testében.

– A Jézussal való személyes találkozás a mennybemenevelt követően is lehetséges, hiszen Pál is találkozott vele

Így fogalmazza meg ezt a korinthusi levélben: *„Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam; hogy tudniillik Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. Eltemették, és – ugyancsak az Írások szerint – feltámadt a harmadik napon, és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. Azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még mindig élnek, néhányan azonban elhunytak. Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak. Legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnék, megjelent nekem is.”*

A Pál apostol által megadott lista, mellyel a feltámadás utáni szemtanukat sorolja, nagyon figyelmemre méltó. Azt jelenti, hogy nagyon is számon tartották azokat a gyülekezetben, akik konkrétan és személyesen találkoztak a feltámadt Jézus Krisztussal. A bizonyíték ők voltak és szavuk, tanúságtételük

bizonyító erővel hatott. Ám Pál azt is állítja, hogy az evangélium hitelessége elég alap arra, hogy szerte a világon legyenek hívők, akik már nem testében látják meg az Urat, hanem a bizonyágtétel hatására fogadják a szívükbe őt.

Az apostol éppen ezért kardoskodik amellett, hogy az evangélium munkája és üzenete háttérbe ne szorulhasson a gyülekezet életében. *„Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok. Általa üdvözültök is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdetem is nektek, hacsak nem elhamarkodottan lettetek hívőkké.”*

Pál apostol szavai nagyon kemények. Az evangélium minden kétséget kizárón igaz. Ezt az állítását fenntartja. Ugyanakkor azt is állítja, hogy nem mindenkinek az életében tud hatékonyan működni. Ugyanis az evangélium kiválóan működik azok életében, akik 1) meghallják; 2) befogadják; 3) megmaradnak benne.

Az eredmény sem kétséges: az evangélium által üdvözülni is fogunk. Akkor mi a baj? Akkor lehet-e baj egyáltalán?

Nagyon szívesen megkérdezném, hányan vannak, akik megtérésükkor csupán egy fellelkesült állapotban voltak? Nem csupán az ifjúi hév, vagy talán a betöltésre váró szükség lelkesített? Nem azért lettél Jézus követője, mert azt gondoltad, hogy ez az útja annak, hogy hozzájuthass azokhoz az ígéretekhez és áldásokhoz, melyeket hiányoltál eddigi életedből?

Elhamarkodottan is lehet hívővé lenni. Akkor azonban jön a csalódás és ennek édestestvére a keserűség. Rengeteg megfáradt és végleg elcsüggedt „azt hittem...” keresztyén van a világon. Olyan, aki minden felelősséget Istenre hárít élete kudarcaiért. Pedig azt hittem, hogy segíteni fog. Pedig azt hittem, hogy meggyógyít. Azt hittem, hogy férjet, feleséget, gyermeket, állást, jó fizetést.. szóval azt hittem, hogy gondviselés lesz...

Ez a fajta evangélium nem képes eljuttatni a célig. Olyan ez, mintha valaki autós túrára készülne, s azt gondolná, hogy ehhez szerejni kell egy jó futóművet. A futómű része ugyan az autónak, de nem autó. S az sem jut messzire, aki jó kasznit, vagy netán jó motort szerez be magának. Egymástól függetlenül élettelen és hatástalan eszközök csupán. Semmire sem jók. Ám együtt célig vihetnek. Az evangéliumból kiragadott részletekkel is ez a gond. Ha valaki megvesz egy csillogó kasznit motor nélkül, mert a szépségének nem tudott ellenállni, nagyon rosszul fogja viselni, amikor már hetek óta tologatja. Kell, hogy eszünkbe jusson a teljes evangélium, ami viszont elég a célig.

KuT

Minden kedves olvasónknak és hallgatónknak áldott feltámadási ünnepet kívánunk!

KERESZTYÉNSÉG ÉS MÉDIA (2)

A 2002. dec-i Antennában található cikk folytatása.

4. A média milyen területein végezhetjük feladatunkat?

A hívő keresztyéneknek, közösségeknek, egyházaknak a belső gyülekezeti munkán és evangélizáción kívül a médiában négy területen lehet fontos szerepe:

a) A kimondottan gyülekezetek, egyházak rendelkezésére álló folyóiratokban, rádióműsorokban és TV programokban való szolgálat (önálló adóállomás, közszolgálati médiában istentisztelet közvetítés, vallási félóra, áhítat, evangélizáció, bibliaismeret) különösen felelősségteljes szolgálatunk lehet.

b) Egyéb kulturális, ismeretterjesztő, társadalmi kérdésekkel foglalkozó, egyházi eseményekről, rendezvényekről való híradások rovatában, rádió és TV műsoraiban megszólalási lehetőségek.

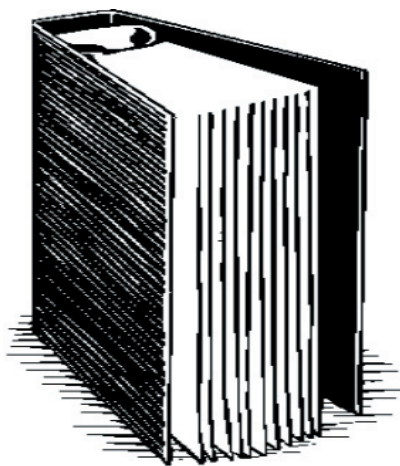
c) A médiában olvasható cikkek, hallható műsorok, társadalmunkat foglalkoztató kérdésekkel kapcsolatos véleménynyilvánítás, a keresztyén és biblikus nézet, erkölcs felmutatása, megjelenítése, szorgalmazása. Kulturális, nevelési, tudományos, vagy mindennapi aktuális kérdésekkel családdal stb. foglalkozó rovatokban különböző fórumokon megszólalás, telefonon, levélben reagálás lehetősége.

d) Egyéb nyilvánosság előtti lehetőségek felhasználása a bizonyágtételre.

5. A négy terület helyzetéről és főbb tennivalóiról

a) Ezekben a lehetőségekben első sorban a templomok, gyülekezetek falain kívülieket kellene elérnünk, megszólítanunk. Mégpedig világos, tisztán evangéliummal, bibliai tanítással. Határozottan lelki ébresztő és építő cikkekre, műsorszámokra van itt szükség!

Ez részben evangélizációs igehirdetés, áhítat, bibliamagyarázat, másrészt hívő keresztyének bizonyágtétele, hívő keresztyének helytállásáról a mindennapi életben, az Ige életet formáló hatásának bemutatása emberek életében, beszámolóik eleven gyülekezeti életről, tartalmas konferenciákról, megtérésekről. Ezt kiegészítenék evangéliumi énekek, zsoltárok jól érthető szöveggel, továbbá hívő költők versei. Beszélgetések az élet nagy és mindennapos kérdéseiről, erkölcsről, de igazi bibliai válaszokkal. Bibliaismeret közérthetően, Krisztus központúan. Mindennek részleteiben is ébresztőnek és lelki építőnek kell lennie. Természetesen fontos, hogy szép tiszta érthető szövegmondás, értékes és szép énekek hangozzanak el, ne legyen unalmas, hanem az érdeklődést felkeltő, jól kidolgozott és szerkesztett program legyen.

Külön ki kell emelni az istentisztelet közvetítéseket a rádión, vagy TV-n keresztül. Nagy lehetőség lehetne ez a hittől távolállók vagy betegek, távol elszigetelteknek az evangéliummal való eléréséhez. Ezeket különös gonddal kellene előkészíteni. Nem szabadna unalmasnak lenni az istentiszteletre nem járók előtt. Unalmassá teheti a hallgatóknak (nézőknek) a sok versszakos gyülekezeti éneklés, a helyi érdekű sok hirdetés, a keresztes, fogadalmak, úrvacsora közvetítés (ami nem idevaló). Nagyon fontos, hogy

közérthető, világos tiszta evangélium hangozzék ilyenkor, népünknek a 40 év után erre van igazán szüksége. Fontos, hogy zeneileg tiszta énekkari szám, zenekíséret, jól érthetően hangozzék el. Fel kell készíteni a gyülekezetet is, legalább ekkor azt a néhány éneket szépen énekelni. Ha vers hangzik el, odaillő, szép versmondóval hangozzon el. Az istentisztelet programját és annak részeit nagyon jól, másodpercre pontosan ki kellene dolgozni. Fontos a technikai munka, mikrofonok jó elhelyezése, hangerő stb. Minden ékesen és jó renddel legyen. A közvetítés a kívülállóknak ne riasztó, hanem megnyerő, kedvcsináló legyen.

Hasznos lenne, ha a római katolikusokon kívül a protestáns egyházaknak, gyülekezeteknek is önálló rádió és televízió stúdiót berendezniük. Ezekben tartalmas evangélizáló műsorokat lehetne készíteni, és ezeket különböző rádió és TV adásokban (helyi műsorokban is) elhelyezni. Az evangélikus missziói központ ezt eredményesen teszi. Az ilyen keresztyén stúdiók (beleértve a MERÁ-t is) kiegészíthetnék egymást, segíthetnék, gazdagíthatnák egymás munkáját.

b) Nagyon hasznos, hogy hívő emberek, egyházak ilyen, más műsorokban is megszólaljanak, és egyértelműen, meggyőzően nyilatkozzanak. Nem mindegy, hogy ki képviseli ilyenkor közösségeinket. Ilyenkor társadalmi, erkölcsi, mindennapos eseményekkel kapcsolatban nyilatkozhatunk az evangélium, a Biblia és a tiszta, biblikus reformatori tanítások szellemében. Kell, hogy legyen egyértelmű szavunk az erkölcs, az iskolai nevelés, a házasság, a drogok használata, az abortusz, a homoszexualitás, a hazugságok, a média romboló tartalma stb. kérdésekben. Ezeket a véleményünket kinyilvánító lehetőségeket is jól ki kellene használnunk.

c) Nem lehetünk közömbösek a

„Bölcsen viselkedjétek a kívül állók iránt, a kedvező alkalmakat jól használjátok fel.”

Kol 4:5

társadalom, környezetünk védelme, a médiában szereplő *káros műsorok kérdéseiben* sem. Nem közömbös, hogy bulvár lapok, napilapok rágalmi, hazugsági, erkölcstelen és erőszakra bátorító, a csak rossz házasságokat, házasságtöréseket mutató filmekkel, jószok, sámánok műsoraival nevelik-e a következő generációt. Nem mindegy az sem, hogy mire fordítják az adónkból befolyt összegeket, egészséges nevelés, kultúra, környezetjavítás folyik-e vagy rombolás, korrupció, bünszövetkezetek garázdálkodása stb. Van lehetőség szavunkat felemelni a média telefon-szolgálataiban, levelekkel, nyilvános fórumokon, vagy épp a szavazatunkkal. Ha ezeket a lehetőségeket elmulasztjuk, nem csodálkozhatunk, ha növekszik a gonoszság, a környezet pusztítása, a bűnözés stb. Ilyen szempontból is nemzetünk őrállóinak kellene lennünk, ahogy Ezékiel próféta is kapta ezt a feladatot (Ezékiel 33:7-11).

Cikkeket lehetne arra alkalmas hívő embereknek világi lapokban írni. Az erkölcstelenség, erőszak, hazugság sajnos sokkal több szóhoz jut, mint a szépet, jót bemutató írások, a jó példa. Aktívabbnak kellene lennünk mindezekben. Ha hallgatunk, és visszavonulunk, ezzel nagy lehetőségeket mulasztunk el.

d) *Egyéb lehetőségek.* Ilyen lehet az Evangéliumot Minden Otthonba missziói munkája az iratok terjesztésével, látogatással. Nemrég *hívő képzőművészek* rendeztek nagyon szép és értékes kiállítást Budán, megmutatva, hogy lehet másként művészi és szellemi értékeket továbbadni. Azzal is a Bibliát és annak igazságait, sőt az evangéliumot felmutatni a sokféle eltorzított emberábrázolást és káoszt bemutató művészet helyett.

Vannak hívő művészeink, akik előadott zene válogatásával és a művekről, azzal kapcsolatos személyes élményeikről szavaikkal is tudnak bizonyosságot tenni egy-egy értékes zenei hangversenyen. Vannak hívő tudósok, tanárok, lelkészek, akik időszerű kérdésekről szóló előadásaikkal tudnak irányt mutatni az Istennel való kapcsolat áldásaira. Vannak hívő pedagógusok, pszichológusok, akik házassággondozást végeznek, nyilvános előadásokat szerveznek aktuális, fontos kérdésekről keresztyén szemmel, konferenciákat

tartanak, és ezzel családok életét mentik meg, segítik, utat mutatnak a hívő élet többletére. Kórházi szolgálatban is szerveztünk már olyan rendezvényeket, ahol megtért alkoholisták, drogosok tettek bizonyosságot arról, hogy ilyen szenvedélyek kötelékéből is meg tudta őket Jézus Krisztus szabadítani (mert a pszichiátriákon sok függőségben szenvedő ember nem lát kiutat). Gyermekek- és ifúsági misszióban is lehet új utakat keresni a templom falain kívül az elveszettek megkeresésére (pl. óvodai, játszótéri misszió, teaház mindenkinek stb.) Szükségünk van az Istentől kapott mentő szeretetre, amely képessé tesz új utakat is találni merészen vállalni az evangélium minden eszközzel való továbbadására.

6. *A médiákban való szolgálatunkhoz elkötelezett hívő keresztyénekre van szükség.*

Az Úrral való élő kapcsolat segíthet bennünket a ránk bízott misszió betöltésére és felelősségteljes hívő életre. Órea figyelve és emberekért, környezetünkért imádkozva kellene megtalálni ezeket az utakat a médiában, a mindennapi életben az evangélium terjesztésére, Urunk parancsának betöltésére. Mindebben becsületes, időt, fáradságot nem sajnáló munkára, testvéri összefogásra van szükség, munkálkodni, amíg nappal van és tart a kegyelmi idő, hogy Urunk ilyen munkában találjon visszajövetelkor. Ahogy egyik szép énekünk figyelmeztet: „Egy lélekért se érjen vádja téged, hogy temiattad nem látta meg Őt. Légy örömondó, békekövet, hirdesd: a Szabadító elközelgetett.”

A média számunkra másképpen a nyilvánosságot jelenti, az Istentől kapott világosság, mondanivalónk felelősségteljes továbbadása közvetlen szóval és a ma rendelkezésünkre álló technikai és kommunikációs eszközök igénybevételével. Ezek az eszközök egyaránt felhasználhatók jóra és rosszra, építésre és rombolásra. Ezért nagy a felelősségünk. Jézus Krisztust nyilvánosan feszítették keresztre, nyilvánosság előtt zajlottak az evangéliumokban elhangzottak és megtörtént események (Csel 26:26). A hívő keresztyéneknek feladatunk az evangélium szolgálata, a jó hír továbbadása a nyilvánosság előtt.

Pálúr László
(A MERA kuratóriumának tagja)

Ne ítéelj

Istenem, add, hogy ne ítéljek –
Mit tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangnak lássak –
A dolgok olyan bonyolultak
És végül mégis mindenké
Elhalkulnak és kisimulnak
És lábaidhoz együtt hullnak.
Mi olyan együgyűen ítélnék
S a dolgok olyan bonyolultak.

Istenem, add, hogy mind halkabb
legyek –
Versben s mindennapi beszédben
Csak a szükségeset beszéljem.
De akkor szómban súly legyen
s erő
S mégis egyre inkább simogatás:
Ezer kardos szónál többet tevő.
S végül ne legyenek más, mint egy
szelíd igen vagy nem,

De egyre inkább csak igen.
Mindenre ámen és igen.
Szelíd lepke, mely a szívek
kelyhére ül.
Ámen. Igen. És a gonosztól van
Minden azonfelül.

Reményik Sándor
1939

Élet- utak

Mindig is szerettem hallgatni a nagyszüleimet, amikor meséltek a régi időről, hogy Isten mit tett velük, hogyan alakította a mindennapjaikat. Ma sem változott, hogy örömmel ücsörgök valakivel szemben, aki úgy gondolja, hogy megosztja velem egy szeletét az életének.

Nincs két egyforma ember, aki ugyanolyan életet kapott volna Istentől. Neki úgy tetszett, hogy egyéneket, személyiségeket teremtsen. Sokan úgy tartják, még keresztyének körében is, hogy ami velük történik az magánügy, a hitélet csak rájuk és Istenre tartozik. Isten másképp gondolja — és én is — éppen ezért fogtam a minidisc hangrögzítő masinát élettörténetek felvételére. Szeretném, ha a hallott bizonyágtételek egytől egyig építenék, megerősítenék, bátorítanák a hallgatóságot, vagy éppen közel vinnék Istenhez.

Tavaly nyáron, egy táborban rögzítettem tanúságtételeket. Még akkor nem tudtam milyen formában fogom felhasználni őket, de hálás voltam Istennek, hogy küldött „nyersanyagot”.

Még szinte „meleg” volt a disc, amire rákerültek a felvételek, az Úr már gondoskodott arról, hogy kapjanak műsoridőt. Minden második pénteken, a délelőtti rövidhullámon illetve ezzel párhuzamosan az Internetes adásokban. Címe: ÉLETUTAK

A nyári időszak alatt jutott időm arra is, hogy elsajátítsam a műsorszerkesztés számítógépes fortélyait — így már —, hála az Úrnak, a feldolgozásra sem kellett mást megkérnem. Élmény számomra a hanganyagot vágni, illeszteni, zenét alásztatni...stb. még ha órákat is vesz

igénybe míg egy-egy szerkesztési fázist végre pontosan elsajátítok.

Kimondhatatlan öröm számomra még most is, a 12. Életutak elkészítése után is, hogy elkészülhet, hogy adásba mehet, hogy szabadon hirdethető az örömmüzenet. Amikor visszahallgatom, boldogan adok hálát, hogy az, Aki mindeddig megsegített engem is és ezt a szolgálatot is – a Mindenható Isten – ezt is lehetővé tette.

Nagyon szeretném, ha az Életutak c. műsor folyamatos lenne, legalábbis addig, míg Isten engedi. Ezért most egy felkéréssel fordulok Kedves Olvasóinkhoz / Hallgatóinkhoz:

Várom mindazoknak a bizonyágtételét, akik szívesen megosztanák másokkal az éter hullámain keresztül, hogy mit is tett velük az Úr. Írott formában vagy – ha távoli a Kedves Levélírónk –, személyesen a velem való egyeztetés után.

Az „Életutak” nem egy ’bestseller’ akar lenni, ami csak a szép és jó oldalát mutatja be a hívő életnek. Éppen ellenkezőleg, azért indult, hogy minden kameraállásból megvilágítást nyerjen a keskeny úton való barangolás.

Mindenki másképp éli meg az Úrtól kapott életét, és pont ez a szép benne. A valóságról szeretném, ha szólnának az elkövetkezendőkben is a bizonyágtételek. Ezért örömmel veszem, ha valaki egy meg nem válaszolt kérdéssel küszködve szeretne bizonyosságot tenni, vagy éppen arról, hogyan élte meg a fájdalmat, kirekesztést, vagy magányt, Istennel kézenfogva.

Legyen akár idős, akár fiatal, aki vállalja; hiszem, hogy Istennek kedves lesz minden bizonyágtétel, ami el fog hangozni az Életutak-ban, mert a Mindenható keze munkájáról fognak szólni, amit rajtunk teremtményein végzett.

Szeretném, ha minden szóban és élettörténetben Ő dicsőülne meg.

Elek Éva

Válasszatok!

Március vége van, s ilyenkor az országban mindenféle megemlékeztek az 1848-as eseményekről. Népünk hősiességéről, szabadság utáni vágyáról szólnak a beszédek, a versek, az énekek... Ez érthető, hiszen a szabadság utáni vágy minden ember, sőt állat, természetes kívánsága. Ám igazi, mindenki számára egyetemes, általános érvényű egyenlőség nem létezik ezen a földön. A különféle korokban más és más alapján tagozódtak alá és fölérendelt rétegekbe az emberek. Voltak idők, amikor születési előjogok alapján képeztek társadalmi csoportokat az emberek, máskor meg az anyagi javak mennyisége volt a rétegformáló erő... Manapság is ez a jellemző, s ez alapján vannak gazdagok és szegények, gazdasági irányítók, és ezeket kiszolgáló embercsoportok... Ez persze magában hordozza az állandó forrongást is, hiszen aki alul van, az följebb szeretne kerülni akár az anyagi, akár a társadalmi ranglétrán; aki fölül van, az pedig nem szeretné elveszíteni ezt a kiváltságos pozícióját. Nincs az a társadalmi beilleszkedés, amelyre ez ne lenne igaz. Egyedül Isten országa működik más játékszabályokkal. Ez érthető is, hiszen már a létrejötte is rendkívüli volt. Így kezdődött ez a királyi uralom: Volt egy „királyfi”, aki otthagya királyságát, lemondott minden születési előjogáról, minden gazdagságáról, és népének legszegényebb rétegeivel vállalt közösséget. No, nemcsak néhány napra vagy órára, hanem 33 évig köztük élt, mindenben hasonlóvá lett hozzájuk. Amikor még ez sem volt elég, akkor élete árán is kiváltotta népét a zsarnok kezéből. Ezzel a tettevel egyszer és mindenkorra igazi szabadságot, egyenlőséget szerzett minden honpolgárnak. Egyetlen egy feltétele van ennek elnyerésére: *Kérni kell a bocsánatot, s a felkínált kegyelmet el is kell fogadni!*

Tehát kedves hallgatóim! „Rabok legyünk, vagy szabadok? Ez a kérdés, válasszatok!” Igen válasszunk! „Ma még lehet, ma még szabad, borulj le a kereszt alatt!” — hangzik az ének, s bárcsak minél többen engedelmességnél ennek a sürgető felszólításnak.

**„Lábam előtt mécses a te igéd,
ösvényem világossága.”**

Zsolt 119:105

Kulcsár Anikó

VAKON EGY ELDUGOTT ERDÉLYI FALUBAN

ERZSI NÉNI. Csupa ilyen nagy betűkkel. Sok nemlátó barátunk volt és van is, de ilyen, mint ERZSI NÉNI még soha. Harminc éve ismeri az Urat, húsz éve vak. Mikor hallgattuk a biztonyságtételét, ami tele volt örömmel, minket is magával ragadott a belőle sugárzó öröm, békeség. Ma hatvanhat évesen vakon a béna férjét ápolja, aki még enni sem tud önállóan. Mosolyognunk kellett, ahogy elmesélte, hogy egyszer varrógéppel varrt!!! Amikor bejött a szomszéd asszonya, ijedten kérdezte, hogy miért ilyen sötétben dolgozik. Apró kis trükköket talált ki, hogy a munkáját könnyítse és védje az egészségét. Például ha a kertbe megy mindig beköti a szemét egy vastag kendővel, nehogy egy fa ága megsértse a szemét. Ismeri a növényeit, és ha gaz ütné fel a fejét, azonnal tudja. Fiatalabb korában nem kellett neki főzni, mivel a faluban az a szokás, hogy több generáció lakik együtt, és a család legidősebb nőtagja a konyha vezetője. Igen ám de mire Erzszi néni sorra került ő már nem látott, és ekkor tanult meg főzni.

Persze nem mindég volt ő sem ilyen békés és boldog. Nehezen fogadta el a vakságát. Hívó keresztyén létére még az öngyilkosság is megkísértette. A Bibliát már jól ismerte ekkor és tudta, hogy ezt nem teheti meg, mikor egyszer azt hallotta a rádióban, hogy Isten Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak Istene. Ekkor érdekes dolog történt. Eszébe jutott, hogy Izsák sok éven keresztül vak volt, és úgy gondolta, hogyha egy ilyen nagy embernek az Istene megengedte, hogy Izsák megvakuljon, akkor ő miért zúgolódik. Ez olyan nagy hatást gyakorolt rá, hogy ettől fogva el tudta fogadni a vakságát.

Hozzátartozói olyan messze élnek tőle, hogy nem tudnak neki segíteni. A férje pár éve súlyos beteg lett, így az ő segítségére sem számíthat. Sőt neki kell őt is ápolni. Egyetlen íghallgatási lehetősége maradt a rádió. Találkozásunkkor sorban mondta a neveket, akiket a rádióból ismer és mindenkit úgy emlegetett mint régi, jó testvéreit. A rádiója csak a MERA hul-

lámhosszát „ismeri”. Elmondta, hogy három éve nem volt gyülekezetben, mert a férjét nem hagyja egyedül, és gyülekezet csak három vagy négy faluval arrébb van. Nagyon boldog volt, hogy most alkalma nyílt testvérek közé jönni és még velünk is találkozott. Erzszi néni Bonyhán lakik Erdélyben, nem messze Marosvásárhelytől és mégis nagyon, nagyon messze minden gyülekezeti közösségtől. Hogy ettől nem szenved annyira, azt a rádió adásainak köszöni és imádkozik a munkatársakért, hogy ne fáradjanak el a munkában.

Ha ilyen hallgatókkal találkozhatunk mindég öröm és hála tölt el a lehetőségért, hogy végezhetjük a munkát és nem hiábavaló, amit teszünk.

Erzszi néni „olvassa” az Antenna újságunkat is, így most ez úton is sok, sok szeretettel köszöntjük és kívánjuk, hogy még sok örömet lelje a MERA rádió hallgatásában.

Bozsókiné, Mária

„Örökre csendben...”

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva vetem papírra e néhány sort, hiszen egy imádkozó, szolgáló testvérrel kevesebb lett a MERA nagy családja.

*Dr. Gerzsényi Lászlóné, született Udvarnoki Mária testvérnő
2003. március 1-jén az Úr Jézushoz költözött.*

Nem tehetem, hogy néhány gondolatban ne emlékezzek Marika néni életére. Mindig vidám, temperamentumos alakja hiányozni fog nekünk. Hűséggel állt Laci bácsi mellet a rádió szolgálatában is. Támogatta, segítette férjét abban a hihetetlenül nagy munkában, amit a Biblia üzenete (TTB) magyar nyelvű tolmácsolása jelentett. Egy munkatársi összejövetelünkön tréfásan megjegyezte: „Nekem érdekes szolgálatom van a MERÁ-ban, én a csendet biztosítom a felvételek elkészítéséhez.” Nem is olyan könnyű feladat ez! Úgy időzíteni az életet, úgy elkészülni a házimunkával, hogy közben Laci bácsi mindennapra elkészüljön az igemagyarázatokkal. Nagy alázatra, és nagy türelemre vallott, hogy mindezt jókedvűen, vidáman végezte elköltözött testvérnőnk. Hálásak vagyunk érte neki is, de Urunknak is, hogy biztosította azt az áldott csendet, melynek gyümölcsként élvezhetjük a Biblia üzenete műsor építő íghirdetéseit.

Számunkra örökre elhallgatott Marika néni, de ott él a szívünkben az az áldott reménység, hogy egykor majd ott a menny dicsőségében vele együtt dicsőíthetjük a megöletett Bárányt, aki a dicsőség, a hatalom, és az áldás most és mindörökké.

Az itt maradt hozzátartozóknak Isten vigasztalását kívánjuk ez úton is, és a rádióhallgatók népes tábora nevében ígérjük, hogy továbbra is imádkozunk dr. Gerzsényi László testvér szolgálatáért.

Tallozó: Melody Green — Pletyka

Azt gondolom, a tulajdonképpeni ok, ami miatt a pletykáról írnom kell az, hogy ez a probléma számomra egyáltalán nem ismeretlen. Nemcsak meghallgattam a pletykát, hanem terjesztettem is, és magam is áldozatává váltam. És hidd el, mind a három egyformán fáj az Úrnak!

Amikor valami olyat mondtam tovább, amit meg kellett volna tartanom magamnak, rendszerint ezekkel a szavakkal igazoltam: „Föltétlenül imádkoznunk kell ezért és ezért az emberért, ez és ez a súlyos problémája van”. De aztán általában nem imádkoztunk, hanem alaposan megtárgyaltuk a dolgot. Természetesen mindig rendkívül érdekes volt, hogy megtudhattuk a legújabb történeteket egy személyről vagy egy ügyről. És újból megpróbáltam ezt igazolni, amikor ezt mondtam magamnak: „Végülis fontos folyamatosan tájékozódni. Ezenkívül tudnom kell, miért imádkozzak.” Ezt azonban utána szinte soha nem tettem meg. (Igen, mennyire megváltoztathatott volna Isten engem, ha annyi időt a térdemen töltöttem volna, amennyit a kanapémon ismerősökkel beszélgetve!)

Munkánk kezdeti idején tudatosodott bennem először a probléma, amikor közösségünk kezdődött. Észrevettem, hogy sok szoros kapcsolatunk révén valósággal melegágyává váltunk a pletykának, ahol az kiteljesedhetett és minden érintettet megfertőzhetett. Ez nagyon megdöbbentett. Ezért a témával kapcsolatban sok bibliai helyet elolvastam, és néhány nagyon meggyőző bibliaórát tartottam róluk.

De igazán csak akkor nyitotta meg Isten a szememet, amikor én magam és a munkánk híresztelések és túlzások áldozata lett. Megdöbbentem! Keserűség támadt bennem. Nem értettem, hogy mondhattak ilyet az emberek! De méginkább felháborodva gondoltam azokra, akik meghallgattak ilyen információkat és egyszerűen tényként elfogadták őket. Istenhez könyörögtem, hogy ő parancsoljon megálljt.

Nem is tartott sokáig, míg Jézus közbeavatkozott. Mi mindent nem mutatott meg bűnnek! De mit gondolsz, kinek a bűne volt ez? Az enyém! Jézus emlékeztetett mindazokra a helyzetekre, amelyekben híreszteléseket meghallgattam és továbbmondtam. Nemcsak olyanokról, akiket ismertem, hanem olyanokról is, akikkel sohasem találkoztam. Jézus megmutatta, milyen gyakran mérgeztem az ő testét, és romboltam sok ember jóhírét. Akkoriban nem gondoltam arra, hogy ezzel valakit megsértenék. Most másképp látom a dolgokat. Most önmagamon kellett ennek a fájdalomnak megtapasztalnom. Borzasztó volt! Jézus azt is megmutatta, hogy ő maga bárki másnál többet szenved, amikor az övéi szeretetlenül bánnak egymással.

Helytelen lenne az állítanom, hogy tapasztalatom révén teljesen legyőztem ezt a bűnös magatartást. Továbbra is majdnem minden nap kísértésbe kerülök, és néha csődöt mondok. De azt őszintén mondhatom, hogy ez az élmény olyan éles különbségételt munkált az életemben, mint a nappal és az éjszaka. Tudom, hogy Jézus hú. Bennem megkezdett művét be is fogja végezni.

Mi a pletyka?

Mikor megtérünk Jézushoz, a „nagy bűnöket” feladjuk, pl. a hazugságot, a lopást, az ivást, a csalást, a kábítószeresztést, a megengedhetetlen szexuális kapcsolatokat. Időnket új barátainkkal kezdjük tölteni, beszélgetünk Urunkról, életünkről és egyáltalán mindenről, ami történik körülöttünk. Teljesen ártatlanul — így gondoljuk. De nézzük meg a dolgot egyszer valamivel közelebbről! Milyen gyakran vannak tele ezek a beszélgetések ítélezésekkel, híresztelésekkel, mendemondával — mindez gondosan keresztyén mosoly mögé rejtve!

Tudsz-e már róla, hogy a Biblia beszél a pletykáról? És nem is „kis bűn”, ahogy közülünk sokan gondolják.

A Bibliában az van, hogy „az álnok száját gyűlölöm” (Péld 8:13). Isten ezt parancsolja nekünk: „Ne járj rágalalmazóként a te néped között!” (3Móz 19:16). Ezt is mondja: „Megtanulják a házról házra járást, nemcsak dologkerülők, hanem fecsegők is és más dolgába avatkozók, olyanokat szólván, amiket nem kellene” (1Tim 5:13). És a 101. Zsoltár 5. versében ezt mondja Isten: „Aki titkon rágalmazza felebarátját, elvesztem azt”. Isten nézete szerint a fecsegő emberek nem méltatják őt arra, hogy ismeretükben megtartsák, hanem romlott gondolataik rabjai. Egy sorba helyezi a rágalmazó embereket azokkal, akik megbízhatatlanok, a gyilkosokkal és az istengyűlölőkkel. És azt mondja a továbbiakban, hogy akik ilyen dolgokat tesznek, tudják, hogy megérdemelték a halált. De ez nem tartja őket attól vissza, hogy cselekedjék ezeket a dolgokat, sőt, hogy másokat is erre bátorítsanak (Róma 1:28-32). Ezek kemény szavak, és alig merek a következményekbe belegondolni.

Egyébként a pletykának nem kell feltétlen hazugságnak lenni. Sokan ezt gondolják „hiszen igaz ez a dolog, elmesélhetem hát mindenkinek”. De ez nem így van! Ha rossz indítékkal mondjuk az igazságot, még pusztítóbb hatása lehet, mintha nem igazat beszélénk. Világossá teszi ezt a pletyka következő meghatározása: Akkor pletyka elmesélni valakiről valamit, ha az elmondás nem járul hozzá az illető problémájának megoldásához.

„Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szemközti, ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát. Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősíttessék meg minden szó ...” (Máté 18:15-16).

Hiszem, hogy Isten ezért íratta le azt az utasítást a Bibliában, mert tudja, mennyire gyengék vagyunk, és mennyire rászorulunk a világos eligazításra.

Ha valaki megbánt bennünket, vagy azt látjuk, hogy bűnben él, ahhoz az emberhez kell mennünk és senki máséhoz. Micsoda haszna van annak, ha másokat azzal traktálunk, hogy valaki bűnben él? Mit kezdjenek mások azzal? Ha beszélni kezdünk arról a „rossz dologról”, amelyet valakinél fölfedeztünk, és megkérdezzük másokat, hogy ők is látták-e, akkor arra viszszük rá őket, hogy az illetőt elítéljék és hozzájáruljanak bukásához. Ehelyett az a feladatunk, hogy az illető testvért újból visszavezessük az Istennel való közösségbe. Megmutathatod neki élete sötét pontját, amelyet az Úr sürgősen meg szeretne tisztítani. Ha az illető nem hallgat erre, akkor újabb lépéseket kell tenni. Erre is fel kell készülnöd, bár általában nem jut idáig a dolog. Elhíheted nekem, mindig akkor növekedtem lelkileg leginkább, amikor valaki őszinte szeretettel odajött hozzám, mert aggódott az életem valamilyen rendezetlen dolga miatt. Hálás vagyok az olyan emberekért, akik annyira szeretnek, hogy figyelmeztetnek ilyesmire, és ezzel megadják a lehetőséget arra, hogy változzak.. „Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyat szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is” (Gal 6:1).

Mások bevonása

További terület, amelyen nagyon óvatosoknak kell lennünk, amikor közöljük másokkal sértődésünket és keserűségünket, és meghallgatjuk, ha a maguk részéről ilyesmit mesélnek. Ha valaki megbántotta a legjobb barátodat, és ő megosztja veled a fájdalmát, valószínűleg iránta való szimpátiából te is megsértődsz. Te magad is sértve érzed magad, és talán haragszol arra, aki barátoddal ezt tette. Később aztán ők ketten kibékülnek, és minden meg van

bocsátva és el van felejtve. De egy probléma megmarad, te még mindig keserű vagy!

És ha azt a személyt legközelebb látod, észreveszed, hogy te nem bocsátottál meg. Ameddig nem tisztáztad az ügyet, elfojtott keserűséget fogsz magadban hordozni, amely mindig tudatossá válik, ha ezt az embert látod, vagy a nevét hallod. Miért? Mert te nem kaptál kegyelmet ahhoz, hogy barátodhoz hasonlóan megbocsáss. Nem téged sértettek meg. Isten az alázatosoknak (összetörteknek) kegyelmet ad (Jak 4:6), de ez nem te voltál. Téged csak „véletlenül” vontak egy olyan ügybe bele, ami rád egyáltalán nem tartozik.

Egy apró közjáték kiváltotta veszekedés nagyon messze ágazhat és hosszan elhúzódhat attól függően, hányan hallottak róla. Láthatod, mekkora felelőtlenség, ha bevonsz másokat sértődéseidbe és bosszúságaidba. Amennyire én látom, senki máshoz nincs jogunk menni, mint Istenhez és ahhoz, aki megbántott bennünket, kivéve, ha egyáltalán nem tudjuk, mit kell tennünk. Ebben az esetben lelkigondozóhoz kell fordulni, és nem a legjobb „beszélgetőpartnerünkhöz”!

A lelkigondozás és a pletyka közötti különbség

A pletykát és a rágalalmazást gyakran álcázzák úgy, mintha „lelkigondozói tanácsadás” lenne. A lelkigondozáson nincs semmi kifogásolni való, ha valóban lelkigondozóval beszélsz. A lelkigondozó olyan érett keresztyén, aki lelki életre és megbékélésre buzdít, aki mindenkori szituációban a te bűneidre mutat rá. Nem fújja fel a dolgot, és személyében nem sértődik meg egyhamar. Mindenek előtt Isten akarata fontos számára, és nem a tiéd. (Ilyen személyt rendszerint lehet találni a gyülekezet vezetői között.) Attól félek, ez a leírás kizárja azoknak az embereknek a 90%-át, akikhez normális esetben problémáinkkal futunk. Ha tényleg lelkigondozóra van szükségünk, meg is kellene kapnunk. De rendszerint, amikor valakivel egy problémáról beszélgetünk, nem keressük komolyan a megoldást, hanem csak az együttérző fület, amely szintén a mi álláspontunkat képviseli. Közömbösnek tűnik számunkra, mennyi szakadást okozunk, amíg embereket a magunk oldalára tudunk állítani. Túlzottan is önzőek vagyunk ahhoz, hogy belegondoljunk abba a kárba, amelyet okozunk másoknak, akikkel beszélünk, vagy akikről beszélünk. „*E hat dolgot gyűlöli az Úr, és hét dolog utálat az ő lelkének: a kevély szemek, a hazug nyelv és az ártatlanul vért ontó kezek, az álnok gondolatokat forraló elme, a gonoszra sietséggel futó lábak, a hazugságlebelő hamis tanú, és aki szerez háborúságot az atyafiak között.*” (Péld 6:16-19).

„Csak odahallgatok!”

Közülünk sokan azt gondolják, hogy csak meghallgatni a pletykát nem olyan rossz, mint terjeszteni. De ez nem így van! Isten ezt mondja: „*A gonosztevő hallgat az álnok beszédekre, a csalárd hallgat a gonosz nyelvre.*” (Péld 17:49). Az 1Sám 24:10-ben így inti Dávid Sault: „*Miért hallgatsz az olyan ember szavaira, aki azt mondja, íme Dávid romlásodra tör?*” Igen, miért hallgatunk oda? Miért vagyunk olyan gyorsak a rossz elhívésében? A Biblia azt mondja, hogy a „*szeretet mindent remél*” (1Kor 13:7). Miért nem mondjuk barátságosan és határozottan ezt: „Bocsánat, az a benyomásom, hogy olyasmit mesélsz nekem, amit egyáltalán nem kell meghallgatnom. Az Úrnak mondd ezt el, és annak, akit illet, de ne nekem.”

Néhány ilyen figyelmeztetés nyilván csírájában elfojtja a legtöbb pletykát, de legalábbis visszatartja az embereket attól, hogy hozzád menjenek pletykálni. Talán ezzel arra indítod őket, hogy fontosabb dolgokról gondolkozzanak, mint más emberek ügyeiről. A Biblia óv attól, hogy pletykába elegyedjünk:

„*Megjelenti a titkot, aki rágalmozó, tebát a fecsegő szájával ne barátkozzál!*” (Péld 20:19)

Az érettség egyik jele

„*De mondom nektek. minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.*” (Máté 12:36)

Minden kimondott szónál választunk. Vagy úgy döntünk, hogy dicsőítjük Istent, vagy úgy, hogy megszeméltjük őt, lázadunk igéje ellen. „*Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak*” (Ef 4:29)

Gyakran nem vesszük elég komolyan Istennek azt a parancsát, hogy ügyeljünk a nyelvünkre. Közben pedig ez az érett hívő egyik jellemzője. Jakab ezt mondja: „*Ha valaki istentisztlőnek látszik köztetek, de nem zabolazza meg nyelvét, sőt megcsalja a maga szívét, annak az istentisztelete hiábavaló*” (Jak 1:26). Tudjuk, hogy a szív mindennél csalárdabb (Jer 17:9), és így könnyű lenne helytelen magatartásunkat ezzel indokolni. De gondolj egyszer bele, milyen nagy az ár! Én éppen most ébredek ennek a tudatára, mialatt ezt írom. Semmiképpen sem szeretném, ha az Úrral való életem értéktelenné válna csak azért, mert nem vagyok elég érett, hogy a számból kijövő szavakat felülvizsgáljam.

Még egy utolsó gondolat

A Sátán eszköze a pletyka és a rágalmozás. Ő tudja, ha meg hasonlásra, egymás elleni harcra vehet rá bennünket, túlzottan elfoglaltak leszünk ahhoz, hogy ellene harcoljunk. Meg kell állnunk, és gondolkoznunk, mielőtt szólunk. Szívünkben el kellene határozoznunk, hogy soha többet nem hallgatunk meg pletykát vagy nem adjuk tovább. Isten kegyelméből és elhatározásunk alapján lehetséges helyesen dönteni. Imádkozz ezért! Talán bocsánatot kell kérnem néhány embertől. Talán megkeseredést kell világosságra hoznod és meg kell gyógyulni belőle. Menj először Istenhez, és engedd, hogy rendbe tegye a szívedet! Ő meg fogja adni az erőt a továbbiakhoz is. „*Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget néki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát*” (Jel 19:7). Ez talán erődet meghaladó feladatnak tűnik, de Isten szent menyasszonyt keres magának, és nekünk minden lehetőt meg kellene tennünk, hogy elkészítsük magunkat.

(Missionwerk „Die Buderhand” Wienhausen)

Gyermeklevelek a Jóistenhez és az Úr Jézushoz

Kedves Olvasóink!

Mostani számunkban kissé eltérő levélrészleteket is bemutatunk. Olyan levelekből idézünk, amelyeket gyermekek írtak a Jóistennek vagy az Úr Jézusnak.

Naivitás? Tényleg az. De valahol bennük van az az egyszerűség, amire az Úr Jézus azt mondta: „*Ha olyan nem lesztek, mint a kisgyermekek...*”

Úr Jézus!

Én sok bűnt elkövettem már, de kérek bocsánatod. Köszönöm, hogy már sokszor éreztem, hogy megbocsátottál és megtisztítottad a szívemet és kiálltál mellettem. És Úr Jézus, írok Márk és Dávid helyében is. Ezek a testvéreim, Te tudod. Ők ma rosszat tettek, de bocsánatot kérek nekik, mert olyan kis buták még. Köszönöm mindazt, amit értem tettél és még most is meghallgatod az imám.

(V.N.—9 éves lány)

(Folytatás a 10. oldalon)

Lelkiposta az Antennában

Kedves Kulcsár Anikó!

Szeretettel köszöntöm az Úr Jézus nevében!

Hála, és dicsőség az Úrnak, hogy kegyelme által gondja van arra (utat készített), hogy az éter hullámain keresztül is eljusson üzenete, Igéje a világ minden tájára.

Jó hallani az örömezenetet, és hiszem, az Úr megáldja az Ő igéjét, amint megmondta.

Az Antenna decemberi számában „Már nem a kis Jézust várjuk” írásával kapcsolatosan szeretném egy kis észrevételemet megosztani, a Biblia, az Ige fényében. Írása az ige igazságát tükrözi, csupán a végén van egy gondolat: „Várod te vissza azt a Jézust, akinek a születésnapját készülünk pár nap múlva ünnepelni?” Válaszom: Igen, várom vissza az Úr Jézust, de a születése napját nem ünneplem, mégpedig azért, mert Ő ezt nem hagyta meg, hogy tennem (tennünk) kell!

Ilyet én nem olvastam a Bibliában (ami az Úr szava), vagy mint ember „kedveskedni” akarok Néki?

A születésnap ünneplése világi dolog, egy születésnapról (ünneplésről) ír a Biblia, a Máte evangéliuma 14. rész 1-12-ig, mikor Heródes születése napját ünneplik és Keresztelő János fejét veszik. Ünnepe ez?

Ennek a nagy „ünneplésnek” három nevet is adnak, karácsony, születésnap, a szeretet ünnepe az e világi emberek (sajnos), akik az emberi rendeléseket követik, erre: „És monda nékik: Az Isten parancsolatját szépen félreteszitek, azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg.” Márk evangéliuma 7. rész. 9. vers.

Remélem, hogy munkájuk, szolgálatuk alapja az „Ige igazságának terjedése”, mely igen drága szolgálat, s szívem vágya, hogy az igazság folyjék, mint hideg vízű patak! –, melyhez a „forrásnál” kell megmaradni, és eltérni nem lehet! János jelenések 22. rész 18-19 vers.

Kívánom, hogy az Úr Lelke vezérelje szolgálatában, munkatársaival együtt megmaradva a „viszonzott szeretetben”: „Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait, az ő parancsolatai pedig nem neheznek.” János közönséges I. levele 5. rész 3. vers. Továbbá: „Hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt” Péter közönséges I. levele 4. rész 2. vers.

Köszönöm, hogy elolvasta leveletem, melyet nem kioktatásnak szántam, csupán: „Azért levettvén a hazugságot, szóljatok igazságot, kiki az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk.” Pál levele Efézusbeliekhez 4. rész 25. vers.

Szeretettel és reménnyel teljes új évet kívánok áldásokban gazdagon az Antenna munkatársaival és Önnek!

Úgy gondoltam, hogy mivel ez a kedves a levél az előző számban megjelent cikkekre reagál, az a helyes, ha a hallgató által felvetett gondolatokra itt az Antenna nyilvánossága előtt válaszolok, hiszen feltételezhetően másokban is lehetnek ilyen, vagy hasonló gondolatok.

Kezdjük mindjárt a levél végén, hiszen nagyon örültem neki, és egyáltalán nem éreztem kioktatásnak, hiszen a sorokból sugárzott az Isten iránti szeretet, igéjének feltétlen elfogadása, és ezt igazán nagyra becsülöm. Azon kívül azt is példamutatónak érzem, hogy a kedves olvasó vette a bátorságot, az időt, energiát, és látását megosztotta velem. Komolyan úgy gondolom, hogy nemcsak a dicsérő, egyetértő véleményekre van szükségünk nekünk, a MERA munkatársaival, hanem a kérdésekre és a bírálatokra is, hiszen ezek is segítik a munkánkat, s

annak a célnak a megvalósítását, hogy Isten örömezenetét minél több ember meghallja az éter hullámain keresztül is...

Ezek után nézzük a konkrét észrevételt!

Kedves levélírónk egy sokat vitatott kérdést hozott elé, egészen pontosan a karácsony ünneplésének, ill. nem ünneplésének dilemmáját... Mivel úgy gondolom, hogy ez a probléma nemcsak karácsony táján vetődhet fel, hiszen sokféle ünnepet tarthatunk vagy zárkozhatunk el ezek megünneplésétől, ezért ilyenkor tavasz táján sem haszontalan, ha egy kicsit elgondolkodunk gyakorlatunkon...

Mindenek előtt szeretném leszögezni, hogy semmiképpen sem kívánok vitába bocsátkozni testvéreink meggyőződésével. Pláne nem áll szándékomban felülbírálni, vagy elítélni ál-

laspontját. Erre igei tanácsot is kapok, hiszen Pál apostol ezt írta a Római levél 14. fejezetében:

„Ki vagy te, hogy más szolgája felett ítélkezel? Tulajdon urának áll, vagy esik. De meg fog állni, mert van hatalma az Úrnak arra, hogy megtartsa. Ez az egyik napot különbnek tartja a másik napnál, az pedig egyformának tart minden napot: mindegyik legyen bizonyos a maga meggyőződésében. Aki az egyik napot megkülönbözteti, az Úrért megkülönbözteti meg. (Késői kéziratok hozzátesszik: és aki nem különbözteti meg azt a napot, az Úrért nem különbözteti meg) Aki eszik, az is az Úrért eszik, hiszen hálát ad az Istennek. Aki pedig nem eszik, az Úrért nem eszik, és szintén hálát ad az Istennek.”

Azt azonban hasznosnak érezném, ha együtt gondolkodnánk akár csak az előbb idézett ige fényében is arról, hogy vajon helyes-e a gyakorlatunk az ünnepeinket illetően vagy sem. (Hogy mennyire nem újkeletű ez a kérdés, azt ez az ige is bizonyítja, hiszen már az apostolnak is foglalkozni kellett ezzel! Érdekes a tanácsa is, mindenki tegye azt amit jónak lát, de ügyeljünk arra, hogy gyakorlatunkkal ne fordítsuk ki testvéreinket a hitéből, azaz a Biblia szavaival élve, ne botránkoztassuk meg...)

Először is le kell szögeznünk, hogy Isten maga rendelt ünnepeket. Már a Biblia legelején, a teremtés történetének olvasásakor azzal találkozhatunk, hogy amikor Isten megteremtette a világító égitesteket, azokat egyebek mellett azzal a céllal is megalkotta, hogy meghatározói legyenek az ünnepeknek. Ezt olvashatjuk:

„Azután ezt mondta Isten: Legyenek világító testek az égbolton, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek, a napoknak és az esztendőeknek.”

1Móz 1:14

Tehát már a teremtéskor Isten úgy gondolta, hogy időnként szükségünk

lesz nekünk embereknek arra, hogy az átlagostól eltérőt tegyünk, azaz valamilyen formában, és cállal ünnepeljünk. Sokféle ünnep létezett, és létezik ma is a zsidó nép életében. Ezek közül a teljesség igénye nélkül megemlíteném pl. a páska vacsorát, mely az Egyiptomból való szabadulás emlékünnepe volt, aztán pl. a Purim ünnepét, melyen arra emlékeztek Izráel fiai, hogy Isten Eszter bátorsága által szerzett szabadulást népének a fogság alatt. Aztán olvashatunk a lombsátor ünnepéről is, még az Újszövetségben is. Ezt azért szeretném kihangsúlyozni, mivel épp ennek az ünnepnek a kapcsán láthatjuk a János evangéliuma 7. fejezetének 37. versében, hogy Jézus maga nemcsak, hogy megtartotta az előírt ünnepeket, de még ki is használta az ünnep kínálta lehetőséget, történetesen azt, hogy ekkor sokan voltak a templomban. Ezt találjuk a fent nevezett helyen:

„Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbenem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!” Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg. A sokaságból azok, akik hallották ezt az ígét, ezt mondták: „Valóban ez a próféta.” Mások így szóltak: „A Krisztus ez.” Többen pedig ezt mondták rá: „Csak nem Galileából jön el a Krisztus?”

Jn 7:37-41.

Ezzel tulajdonképpen már meg is fogalmaztam azt a gondolatot, melyet szeretnék meggondolásra ajánlani. Ez pedig az, hogy az ünnepek jó lehetőséget kínálhatnak nekünk keresztényeknek arra, hogy az Istentől kapott küldetésünket betöltsük. A küldetésünk így hangzik: „Tegyünk tanítvánnyá minden népet.” Igen ám?! De, hogyan tudjuk ezt hatékonyan tenni?!

Amikor Jézus először küldte szolgálatra tizenkét tanítványát többek között ezt a tanácsot adta nekik:

„Íme, én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé: legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.

Mt 10:16

Tehát a bölcs megfontolás, a tervszerűség, a körülmények adta lehetőségek kihasználása nemhogy nem tilos, hanem egyenesen javasolt stratégia a szolgálatban. Lefordítva ezt pl. a karácsony kérdésére valahogy így lehetne mondani: Az igaz, hogy nem kaptuk parancsba azt, hogy emlékezzünk Jézus születésére, de nem is tiltja a Biblia. Ellenben azt parancsba kaptuk, hogy születésének célját, küldetésének lényegét hirdessük. Miért ne tehetnénk ezt karácsonykor, amikor a világi emberek is sokkal nyitottabbak, készebbek beszélgetni akár még Istenről, hitről, megváltásról is?! Nem bűnös dolog, ha élünk a „hangulat” kínálta lehetőségekkel. Az a tapasztalatom, hogy ilyenkor a legtöbb ember kész meghallgatni a karácsonyi történetet, és olyanok is szép számmal akadnak, akik még komolyan el is gondolkodnak rajta...

Példát is szeretnék mondani erre. Az elmúlt karácsony kapcsán gyülekezetünk alkalmain több száz nem gyülekezeti tag vett részt, nagy örömünkre. Persze ezért Istené a dicsőség, és a köszönet is őt illeti, hogy megáldotta fáradozásainkat. De azért az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy nem kis energiánkba került mindez. Hosszú hetek próbája a karácsonyi koncertre, jó pár szombat odaszánása a gyerekek felkészítésére a karácsonyi jelenetre, csomagok készítése a rászorulóknak... Nem folytatom a sort, hiszen mindez csak eszköz volt, annak elérésére, hogy a környezetünkben élők hallhassák: Isten annyira szerette őket, hogy már akkor elküldte a Fiát erre a földre, amikor még meg se születtek... Nem hiszem, hogy félnünk kellene attól, hogy megtartsuk ezt az ünnepet, persze nem is kötelező ezt a gyakorlatot követni. Ám, ha arra a 70-80 gyerekre gondolok, akik lelkesen tanulták a bibliaverseket, énekeket, szavakat, akkor azt mondom, de jó volt látni a csillogó szemeket! Ha azokat az arcokat próbálom felidézni, akik a

koncert miatt lépték át egy templom közből, és hallották a karácsony igazi üzenetét, akkor megint csak azt mondom, hogy jó hogy vannak ünnepek az életünkben!

Ismét ünnepek előtt állunk. A kereszténység talán legnagyobb ünnepköre következik: Virágvasárnap, aztán a nagyhét eseményei, majd húsvét... Hála Istennek, még ünnepelhetünk, még szólhatunk, hiszen még tart a kegyelem, de nem tudjuk, hogy meddig!

Használjuk ki az alkalmas időt, hiszen az „idők gonoszak”, és lehet, hogy már nem sokáig tolmácsolhatjuk a megtérésre hívó szót...

Kulcsár Anikó

Csendes csodák

Ne várd, hogy a föld
meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.

Tedd a kezedet a szívedre,
Hallgasd, figyelj, hogy mit
dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?

Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüstpontokat?
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feljűk szárnyat bontogat?

Nézd, árnyékok hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled,
Nem csoda ez? – s hogy
tükröződni
Látod a vízben az eget?

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szirom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.

Reményik Sándor
1922. május 17.

Bemu- tatkozó

Balogh Bea

Egy ideje úgy éreztem, hogy a gyülekezeti szolgálat mellett, (Veresegyházi Baptista gyülekezet) valamilyen új területen kellene munkába állnom. Erre a gondolatra jött válaszként a rádióban való szolgálat lehetősége.

Szeretnék olyan eszköze lenni Istennek, a MERÁ-ban, hogy akár a felolvasásom által, vagy bármilyen területen történő munkám által, eljusson a gondolat, a vigasztalás, a régen várt válasz... — kinek mire van szüksége. Szívtől szívig, embertől-emberig, személyre szólóan, és ott megteremje a maga jó gyümölcsét. Azok életében is, akik talán nélkülözik a gyülekezeti közösséget, betegség, öregség vagy bármilyen okból kifolyólag.

Jelenleg a Tallózó című rovatnál van szükség a felolvasásomra, a segítségemre.

Kívánom, hogy legyen a rádiós szolgálat minden napra öröm, új erő, bátorítás a hallgatók a munkatársak és saját magam részére.

antenna

Kiadja a Magyar Evangéliumi
Rádió Alapítvány

Szerkesztik:

Sántha Krisztina és Szabó Zoltán

Főszerkesztő: Gaál Ferenc

A rádióadásokat és lapunkat önkéntes adományokból tartjuk fenn. Az Antenna újságot, mint a MERA hivatalos értesítőjét mindenkinek díjmentesen megküldjük, aki azt kéri, vagy akinek a címét megküldik.

Postacímünk:

H-1428 BUDAPEST.Pf. 4

Tel/üzenetrögzítő: 327-0440

WEB címünk: www.mera.hu

e-mail: radio@mera.hu

Pénzadományok az alábbi

cekk számlára küldhetők:

OTP Bp. II. 11702036-20573096

Swift code: OTPVHUHB

Adószámunk: 18007411-1-42

Készült: MA-Print Bt. Kiadó & Nyomda

Felelős vezető: Mayer Gábor

Tel.: 226-7803

A bűn zsoldja a halál

Gyakran elgondolkodtam már ezen az Igén és bizony sokszor úgy éreztem, talán nem is biztos, hogy jól értelmezem. Hasogattam az Igét, ízlelgettem a szavakat és próbáltam részletekbe menően belehatolni, hogy mit is jelenthet ez a mai életgyakorlatban.

Először az lepett meg, hogy nincs ott jelző. Nem azt mondja az Ige, hogy a nagy bűn zsoldja a halál, vagyis, ha valami égbekiáltó bűnt csinálók, akkor már a kárhozat az osztályrészem. Az sincs ott, hogy kis bűnről van szó, vagy bocsánatos bűnről, vagy halálos bűnről... ahogy ezt mi emberek sokszor – talán önkényesen – csoportosítjuk.

És nincs szó arról sem, hogy ez csak akkor érvényes, ha ismétlődik a bűn vagy komoly bűnsorozatokról van szó.

Az Ige így szól: A bűn zsoldja a halál.

A bűn egyesszámban van, tehát már egy elkövetett bűn is számításba jön. Aztán nincs ott, hogy kis büntetés vagy nagy büntetés. Csak azt olvasom, hogy már az első bűnért halál jár.

Sokáig nem értettem teljesen, hogy hogyan is van ez. Azt tudtam, hogy Jézus elszenvedte értem a büntetést, de bizony korlátolt emberi elmém nem mindig szárnyal az Ige szárnyain, csak ha ezt Isten kegyelme megadja, mint tündöklő és szépséges ajándékot.

A minap olvastam ezt az Igét újból. Letettem a Bibliámat az ölembe és újfent gondolkodni kezdtem rajta. Hirtelen arra gondoltam, hogy a bűn olyan mint egy életveszélyes vírus, ami ellen nincs emberi gyógyszer.

Olyan állapotba kerül az ember, mint amikor megkap egy halálos betegséget. Azt tudjuk, hogy ha halálos betegségünkre nincs emberi gyógyszer, akkor bizony a végén a

gyász következik. Mindegy, hogy az illető hány éves, milyen nemű, mennyire volt egészséges eddig, mennyire vigyázott testi és lelki épségére... akkor, abban az állapotban már semmi sem számít, csak a halálos kor, amibe belehalunk.

Ennek a megváltását vállalta át tőlünk Jézus. Mi – sokszor akaratlanul is – megkapjuk ezt a veszélyes vírust, aztán számíthatunk rá, hogy menthetetlenül meghalunk. Már az első eset után. De Krisztus azt mondta, hogy átvállalom ezt a betegséget, mert engem nem tud ledönteni a lábamról.

Te ismét egészséges lehetsz. Ha aztán újból legyengülsz egy másik halálos vírustól, akkor ezt Jézus ismét átvállalja és így megy ez egész életünkben, ha rá figyelő hűséges életet élünk.

Ahogy a földön irgalmatlanul sok halálos betegség van, úgy igaz ez lelki vonatkozásban is. Ahhoz, hogy egy ember meghaljon testileg nem kell megkapnia az összes halálos betegséget, mert sajnos egy is bőven elég ahhoz, hogy eltávozzon a földi életből. Így van ez lelki téren is.

Igy értettem meg, hogy mit jelent az, hogy az egyszeri bűnnek is halál a vonzata, és hogy mit jelent ebben a megfogalmazásban az a vigasz, hogy van aki megvált ebből a helyzetből és kimenekít a halálos ágyból. Mert ezt tette velünk a mi Istenünk végtelen kegyelméből.

Uram, én mint a sokszor halálraítélt gyermeked köszönöm most meg, hogy irgalmadból még ajándékokat is adsz, hogy az Ige megnyíljon előttünk és nem zárod be magad és országod előttem, mert a halálra lennék méltó.

Köszönöm, hogy hűséges és megbízható fiad vállalta, hogy meggyógyít. Áldott legyél ezért Istenem, Uram. Köszönöm.

Salyámosy Éva

Gyereklevelek Istenhez — folytatás a 7. oldalról

Kérlek bocsásd meg az én bűneimet! Űzd el tőlem a rosszat, hogy ne lopjak, ne hazudjak, ne kívánjak senkinek rosszat! Segíts meg engem, hogy ki tudjam tárni szívem ajtaját előtted, hogy befogadjalak Téged és Te parancsolj nekem.

Köszönöm az életemet, a családomat és azt, hogy szeretsz engem és megmentettél az örök haláltól.

(Zs. — 13 éves lány)

Én Jézusom!

Köszönöm, hogy vagy. Köszönöm, hogy meghaltál értünk a Golgotán, hogy reménykedhetünk Benned. Kérlek, segíts, hogy fehérré váljon a szívem és nem utolsó sorban kérlek, hogy bocsásd meg a bűneimet, a családomét, apuét, anyuét,... az egész emberiségét! Tudod, hogy őszintén, szívből, igazán szeretlek Téged. Benned megbízom. Kérlek is Téged, hogy hallgasd meg kéréseimet. Tudod, hogy mennyire szeretnék örökké veled lenni a mennyben. Ámen.

(F.F. — 13 éves fiú)

Az esti adásokról

Az adások utolsó pár percében segítséget, kiutat kívánunk adni a hallgatónak, a napi problémák, élethelyzetek megoldásához.

Hétfőnként: egy börtönmissziós testvér evangélizál. A képlet mindig ugyanaz, megpróbálom az életem megoldani Isten nélkül. Az első emberpár szakított a fáról, szakított Istennel. Ez minden bűnnek a gyökere, leszakadás a felső kapcsolatról.

Keddenként: Testvérünk versben, bizonyoságátételben, próbál utat mutatni a helyreállítás lehetőségéről.

Szerdánként: Fiatal testvéreink keresik a válaszokat, a korosztályuk kérdéseire. Gubanc! Ez plasztikusan jó kifejezés. Azzal kezdődik, hogy elvágom a szálát fölfelé, s hirtelen gubanc keletkezik. Ha fölfelé megromlik a kapcsolat — szakítok Istennel —, összegubancolódik a kapcsolat embertársaimmal, önmagammal is szembe kerülök, meghasonlok.

Csütörtökönként: Néhány jótanács ismert evangéliumi emberektől. „Nekünk, akik egyfolytában szakítunk a feleségünkkel, férjünkkel, gyermekeinkkel, munkatársainkkal. Akik beülünk az Isten trónusába és dörgünk, és üvöltözünk, és csapkodunk, és imádjuk önmagunkat; mert ez van, mert ezt tesszük, ha Isten helyére ülünk.” (Dr. Gyökösi Endre)

Péntekenként: munkatársunk összeállítás az élet kérdéseiről; és olvasmány naplójából néhány gondolat.

Szombatonként: az első részben a múlt hitharcosaitól idézünk, majd a hallgatóké a szó a Lelki Postában. Kitűnik, hogy készülétként talált bennünket egy új kor, egy új valami. Egymásnak feszülünk, kicsi a toleranciánk, inkább szakadunk és szakítunk. Haragban vagyunk egymással és Istennel. Most pedig keressük önmagunkat is, mert elvesztünk.

Vasárnaponként: Ifjúsági műsor, a zengő percekkel, az életképekkel, irodalomian versben és zenében; fiataloknak fiatalosan. A magyarra fordított énekek bemutatásán túl komolyan beszélünk, az élet és halál kérdéséről, fiatalságról, családról, gyermekevelésről, a bűnről, drogról, csalódásról, és a megoldásról, Jézus Krisztusról.

Most pedig kérünk. Állj meg egy kicsit, gondolkodj el, és próbáld meg a szívedet olyan állapotba hozni, hogy ne ragaszkodj a saját akarathoz, elméletedhez. A nehézségek 90%-a ebben gyökerezik. Ellenállunk Istennek. Ha elkezd az Úr akarát cselekedni, helyreáll a kapcsolat és észreveszed, hogy Isten kézben tartja az egész világot és minden lakóját, benne a te életedet is. Köszönd meg Neki.

B.J.

A távozáskor ne kérj habos kávé

Egy eredményes hétvége után, sok szép énekkel a tarsolyunkban indultunk vissza Budapestre. Már összepakoltunk a kocsikba. A helyi gyülekezetben is voltunk. A vasárnapi ebédet is elfogyasztottuk egy kedves Testvérünk otthonában. A kabátokat is felvettük már. A búcsúzás előtt háziasszonyunk feltette a kérdést: „Hát kávé kérnek-e a testvérek?” Négy-négy és fél óras út állt előttünk. Többen kértünk. Foglaljunk helyet egy pillanatra a kávé már éppen lefőtt.

Engedelmeskedtünk. Már mindenki, aki kért megkapta a gőzölgő kávéját. Háziasszonyunk hirtelen előlibbent új

szerményével a kezében. Habot is kérnek? Már is szisszent a palack és épp a kávécsésze közepébe csapódott a fehér hab. A kávé jókedvűen utat engedett a fehér csodának és kitüremkedett a csésze szélén és betérítette az ott lévő kabátját. Igen ám, de a makacs kis jószág, a tejszínnel teli palackocská, nem volt hajlandó abbahagyni szolgáltatását, így a cukros hab jutott fejre, nyakba, köveztetre.

A megdöbbenés csendje után ékes hatóba tört ki a társaság. Tisztálkodás és átöltözés után megállapítottuk: Utazás előtt csínján kell bánni a kávéval és pláne a tejszínhabbal.

B.J.

Az ASTRÁ-ról...

úgy tűnik, utoljára.

Pár éve már, hogy lapunk hasábjain újra meg újra írtunk arról, hogy megindultak adásaink az ASTRÁ műholdon is. Műszaki segítséget is igyekeztünk nyújtani hallgatóinknak. Nem titkoljuk, majd egy évvel az adások után jött az első visszhang az adások vételéről. Azóta viszont egyre több visszajelzés érkezett.

Már több mint egy éve kaptuk a riasztó hírt, hogy a műhold tulajdonosai eladták a műholdat más érdekcsoportnak, és azok más rendszerrel fognak adásokat sugározni. Isten kegyelme folytán azonban mind eddig még tovább folyt az adások. Azt is mondhatnánk: egy év kegyelmi időt kaptunk. Most azonban végképp elhallgatott a magyar adás az ASTRÁN. Mire hallgatóink lapunkat kézhez kapják, talán az utolsó műsorok futnak még az ASTRÁN. Délutáni műsorunkat azonban természetesen tovább sugározzuk a 49 m-es rövidhullámon és a HOT BIRD műholdon keresztül. Ott 21.30-tól 22.00 óráig.

Egyetlen nehézség ebben, hogy azok az adások digitális rádióadásként kerülnek sugárzásra, melynek vételéhez digitális vevőkészülék szükséges.

Ennek műszaki adatait ideírjuk most:

TWR Radio. Frekvencia: 12.379,60 MHz. Transponder 84. Vertikális polarizáció. Symbol-ráta: 27500 symbol/sec. FEC 3/4 SID: 3080 PID Audio.

Most tehát arra kérjük azon hallgatóinkat, akik rendelkeznek ilyen készülékkel, írják meg tapasztalataikat a vétellel kapcsolatban.

Úgy általánosságban szeretnénk aláhúzni, hogy a digitális adásoké a jövő, de nemcsak műholdon keresztül, hanem valamennyi frekvencián (ill. hullámhosszon). Már sok helyen folynak kísérleti adások. A minőség kiváló, akárcsak az URH adókon.

Hisszük, hogy mikor eljön ennek az ideje, az Úr gondoskodni fog megfelelő vevőkészülék választékről és annak anyagi fedezetéről is.

Addig pedig igyekszünk jó sáfárként használni azokat a műszaki adottságokat, melyek rendelkezésünkre állnak — Isten dicsőségére!

Gaál Ferenc

REJTVÉNY - REJTVÉNY - REJTVÉNY - REJTVÉNY - REJTVÉNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
I		T		Y	R	D			G			V	L			N				É	

3	20	20	10	5	20	17	10	20	3	20	7	
	6	2		5		3	22	14	4	6	12	7
12	6	12	17	5	12	14	11	12		21	14	18
2	20	17	10		1	17	1	7		17	14	14
1	17	20	8	17		4	9	8	17	5	12	
10	21	13		1	14	14	20	11			11	12
12	2	20	16		17	14	17		6	1	12	17
2	20	11	16	20	6	22	3	19	4	3		1

BETŰ=SZÁM
REJTVÉNY

A színnel kiemelt sorban Ézsaiás próféta egyik megnyugtató kijelentése van elrejtve.

A számok betűt jelölnek. Azonos számhoz azonos betű tartozik. A megadott betűket a hálóba beírva és a többi számhoz tartozó betűt kitálva kell értelmes szavakat alkotni.

A rejtvényt Kovács Katalin küldte.

A MAGYAR EVANGÉLIUMI RÁDIÓ
ALAPÍTVÁNY ADÁSAI

Az adásidők 2003. március 30-tól 2003. október 25-ig érvényesek

	Rövidhullám 31 és 41 m 9490 és 7385kHz 10:30-10:45	Rövidhullám 49 m – 6116 kHz 18:30-19:00 HOT BIRD 21:30-22:00	Középhullám 215 m 1395 KHz 20:40 – 21:15
V	—	Léleképítő	Ifjúsági műsor
H	—	Mindenkinek	A Biblia üzenete
K	Ige- tanulmány	Barangolás a Bibliában Jó hír a távolból	A Biblia üzenete
SZE	Nőktől- nőknek	Zsoltárról zsoltárra	A Biblia üzenete
CS	Igehirdetés	Családi műsor	A Biblia üzenete
P	Cigányműsor (kéthetente)	Igesarok	A Biblia üzenete
	Életutak		
SZO	Gyermek- műsor	Meglepetés Lelkiposta	Szemel- gető

Díj hitelezve
1428 Budapest 8.

MERA
Budapest Pf. 4.
H-1428

Figyelem! A HOT BIRD műholdról digitális rádióadasként 21:30-22:00. Technikai paraméterek: TWR Radio Frequency: 12,379.60 MHz Transponder 84 Vertical Polary Symbol Rate: 27500 symbols/sec FEC 3/4 SID:3080 PID Audio: 3530. Az adás csak digitális vevőkészülékkel fogható!

A frekvenciák / hullámhosszak esetleges változását időben közölni fogjuk. A műsorváltozás jogát fenntartjuk!

ALAPÍTVÁNY